

บทคัดย่อ

170620

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

ชื่อผู้เขียน : นางสาวมานิดา สิงห์กุล

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พูนศักดิ์ ไวสารรวง	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ภูริชญา วัฒนรุ่ง	

จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ธุรกิจทางด้านอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจหนึ่งที่มีการแข่งขันกันอย่างมาก ประกอบกับประเทศได้มีการพัฒนาและมีการขยายตัวของเมืองมากขึ้น ทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับอาคารมีมากขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งอำนาจในการออกใบอนุญาต หรือ ไม่อนุญาตให้ดำเนินการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ตลอดจนการออกคำสั่งเพื่อให้มีการบังคับคดี และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะออกคำสั่งนั้นเพียงผู้เดียว

ตามหลักการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองกำหนดให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งทางปกครองนั้นสามารถอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ได้ ซึ่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาตรา 52 ได้กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งตามมาตรา 39 ทวิ และผู้ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สามารถอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ถ้าหากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ก็สามารถนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลปกครองได้

170620

จากการศึกษาแนวทางการควบคุมคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 นั้นยังไม่มี การควบคุมในขั้นตอนของการออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและเป็นอุปสรรคในการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่ไม่ชัดเจน และไม่เอื้ออำนวยต่อการควบคุมคำสั่งทางปกครอง ทั้งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และในชั้นการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง วิธีการในการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นการควบคุมแบบแก้ไขภายหลังจากที่มีการออกคำสั่งทางปกครองแล้ว ดังนั้น เพื่อให้วิธีการในการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงต้องนำวิธีการควบคุมแบบป้องกันซึ่งมีหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาใช้บังคับอย่างเคร่งครัดมากยิ่งขึ้นในขั้นตอนของการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขแนวทางการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการควบคุมการออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

ABSTRACT

170620

Thesis Title : Control of the Legitimacy of Local Officials'
Administrative Orders According to the Act for
the Control of Buildings, 1979 A.D.

Student's Name : Miss Manida Singhakul

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2005

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Dr. Phoonsakdi Vaisamruat Chairperson

2. Assoc. Prof. Dr. Phurichaya Watanarung

In present-day economic conditions, the real-estate business environment is highly competitive. The country has enjoyed a great leap forwards in terms of development and urban expansion, giving rise to a greater number of construction-related businesses than in the past. The authority to issue or not to issue permits for the construction, alteration, demolishing, transfer, use or change in use of any building, including orders for compulsory execution and other building-control-related orders are defined by the Building Control Act of 1979 A.D., in which the aforementioned are the sole duty of local officials.

According to the control of the legitimacy of administrative orders, those affected by these administrative orders may make an appeal objecting to the orders of the officials. The Building Control Act of 1979 A.D., Section 52, stipulates

that the permit applicant, permit recipient, and informant in Section 39 bis, and the person receiving orders from local officials may appeal to the committee considering the appeal. If the appellant does not agree with the decision of the committee considering the appeal, the appellant may take the case to the Administrative Tribunal.

The study of the guidelines for the control of administrative orders in the Building Control Act of 1979 A.D. shows that no efficient control exists regarding the issuance of administrative orders by local officials, thus giving rise to problems of implementation and presenting obstacles in terms of the control of the legitimacy of such administrative orders. In addition, the provisions in the law are unclear and not conducive to the control of administrative orders, both in terms of consideration by the committee reviewing the appeal and adjudication by the Administrative Tribunal. The method used to control legitimacy in the Building Control Act of 1979 A.D. provides for the amendment of the control following the issuance of the administrative order. Therefore, in order to make the process more appropriate and efficient regarding the legitimacy control over the administrative order connected with the Building Control Act 1979 A.D., a preventive way of control with criteria defined in the Administrative Operation Act of 1996 A.D. should be applied more strictly with regard to the steps taken by local officials in issuing orders. The objective is to prevent the illegitimate issuance of administrative orders by local officials.

Given the above-mentioned reasons, it is deemed crucial that the guidelines for the control of legitimacy of administrative orders as stipulated in the Building

170620

Control Act of 1979 A.D. should be amended, in order to enhance efficiency
in terms of the control mechanism.